

Un model per a la comunicació audiovisual valenciana

València, 9 de maig de 2015

Unió de Periodistes Valencians

Índex

1. Introducció	pàgina 3
2. Un marc legal nou	pàgina 5
3. El Consell Valencià de la Comunicació	pàgina 10
4. El nou sistema públic de comunicació	pàgina 15
4.1 Plataforma de Mitjans Públics	pàgina 25
4.2 Agència Valenciana de Notícies	pàgina 27
4.3 Televisió Valenciana	pàgina 28
4.4 Ràdio Valenciana	pàgina 29
5. Televisions Digitals Terrestres	pàgina 30
5.1 Xarxa de Televisions Comarcals Públiques	pàgina 32
6. Ràdios Municipals	pàgina 35
6.1 Xarxa de Ràdios Municipals Públiques	pàgina 36
Annex	pàgina 37
Bibliografia	pàgina 42
Referències Documentals	pàgina 44
Llistat d'entrevistats	pàgina 47

1. Introducció

Aquest document és un treball d'investigació periodístic que desitja plantejar un nou model comunicatiu per al territori valencià i, alhora, proposar una fórmula ajustada a les necessitats de la societat valenciana perquè aquesta dispose d'uns mitjans de comunicació públics. El projecte és el resultat de la primera edició de la Beca Emili Gisbert que atorga la Unió de Periodistes Valencians i que han dut a terme els periodistes Daniel Martín i Pura Requena.

Plantejar en aquests moments com abordar la reordenació del sector audiovisual i de quina forma recuperar els mitjans públics suposa d'una banda, enfrontar-se a una realitat complexa i desafiant i, d'altra, ser conscient que després de dècades de pràctiques viciades, l'oportunitat de construir un projecte nou, sostenible i durador sembla més a l'abast que mai.

No podem obviar que ens trobem en un context de canvi de model audiovisual on l'evolució és encara incerta, també per a les veus expertes del sector. Un moment on està produint-se una migració cap a la xarxa que no sabem com conclourà i, si la nova tecnologia, aconseguirà els estàndards de qualitat i facilitat en l'accés necessaris per esdevindre majoritària.

Aquest procés de transformació manté encara importants incògnites, especialment perquè es tracta d'elaborar una predicció en bona part sociològica, que ha de preveure els comportaments de la ciutadania, sobretot dels integrants més joves que s'han educat en el consum de continguts molt especialitzats.

Precisament per això considerem que entre les primeres tasques que hauria d'abordar un òrgan amb les màximes competències reguladores en el sector (en el nostre model el Consell Valencià de la Comunicació) s'inclouria l'estudi detallat de tots aquests processos, així com la contribució a la configuració d'uns nous mitjans públics que s'edifiquen progressivament, adaptant-se així, als canvis mentre aquests es van produint.

De la mateixa forma, aquest document defensa la reducció dels recursos destinats per les administracions públiques a l'elaboració d'informació institucional dirigida a defensar la gestió de l'administració enlloc d'únicament informar d'aquesta.

Estructura

Aquest document està estructurat al voltant de cinc nuclis temàtics i un annex que avalua els processos jurídics existents al voltant del sector comunicatiu valencià i com aquestos poden influir en l'aplicació del model que proposa la Unió de Periodistes Valencians.

En el punt primer s'aborda la necessitat d'un nou marc jurídic que actualitze la legislació valenciana que ha quedat desfasada en l'àmbit de la comunicació. Un segon apartat recull la proposta de la Unió de Periodistes Valencians pel que fa a la màxima autoritat reguladora de la comunicació al territori valencià, el Consell Valencià de la Comunicació. Després es presenta la nova entitat que ha d'assumir la gestió del servei públic de comunicació: la Corporació Valenciana de Mitjans Públics. L'eix d'aquesta nova entitat és la Plataforma Valenciana de Mitjans. També destaca l'Agència Valenciana de Notícies. De la mateixa forma, aquest document proposa la reordenació de la Televisió Digital Terrestre al País Valencià i l'impuls del sistema de ràdios de proximitat.

Metodologia

Per a l'elaboració d'aquest document s'han utilitzat dos vies de recollida d'informació:

1. Entrevistes amb diferents expertes i experts de l'àmbit del dret, la comunicació i l'empresa, així com amb representants de les organitzacions professionals i sindicals del sector de la comunicació.
2. Lectura i anàlisi de documents científics, publicacions i legislació autonòmica, estatal i europea.

2. Un marc legal nou

Punt de partida: una legislació ineficaç superada per la realitat canviant dels continguts audiovisuals

En la concepció d'un model audiovisual nou per al territori valencià el primer pas hauria de ser el disseny d'una nova legislació que done resposta a escala valenciana a les grans transformacions que està vivint el sector audiovisual. La situació reguladora de la qual partim podria resumir-se així:

1. El desfasament de la Llei autonòmica del Sector Audiovisual d'abril de 2006 produït entre d'altres motius, per la promulgació de la Llei General de la Comunicació Audiovisual de 2010, modificada per última vegada el maig de 2014, la desaparició de RTVV i l'evolució tecnològica i el seu impacte en el consum dels continguts audiovisuals.
2. La situació caòtica de les emissions de Televisió Digital Terrestre (TDT) al País Valencià, generada a partir de la concessió irregular de les llicències de cobertura local que va fer la Generalitat el 2006 i que el Tribunal Suprem va anul·lar el 2012.
3. La Llei de 2013 de Supressió de la Prestació del Servei de Radiodifusió i Televisió d'Àmbit Autonòmic de la Generalitat.
4. La Llei del Servei Públic de RTVV d'abril de 2015.

Totes aquestes consideracions evidencien que cal una nova legislació per superar les incoherències reguladores existents. S'ha d'afegir que en el cas específic de RTVV, cap dels instruments previstos legislativament per garantir la seua independència va poder impedir que la ràdio i la televisió públiques foren utilitzades com a eines de propaganda pel poder polític. És necessari per tant, també, dotar als mitjans públics d'instruments que disuadisquen qualsevol nou intent en aquesta direcció. Però a més, és molt important abordar una reforma legislativa per afrontar els canvis que es produeixen dia a dia en la forma en què la ciutadania accedeix als continguts audiovisuals. Donat que és possible accedir a continguts audiovisuals de diferents mitjans de comunicació (televisió, ràdio i internet) des d'una varietat de dispositius, no sembla adequat establir marcs jurídics diferents per a cada un. (Belando, 2014)

La convergència del món audiovisual cap a un univers on el mateix concepte de mitjans audiovisuals es qüestiona planteja nous desafiaments. (Prado, 2015). Per tant la nova legislació valenciana en aquest camp haurà de respondre a aquesta realitat i dotar-se d'instruments reguladors amb la suficient capacitat per preveure els canvis que la migració del consum de televisió i ràdio cap a internet produïska.

Entenem que la institució reguladora que contemple la nova llei haurà de poder exercir les seues funcions sobre l'àmbit del qual dispose de competències, en funció de l'ampliació del concepte de serveis audiovisuals i dels seus prestadors o elaboradors. Sobre aquells que no dispose les màximes competències, emetrà les accions que el marc jurídic estatal i europeu li permeta, com per exemple, recomanacions. Sempre, en un context de reclamació d'un major àmbit regulador i de transferència d'aquestes futures competències. En definitiva, el punt de partida de la Unió de Periodistes Valencians és la necessitat de regular tenint en compte que, emissions de televisió o ràdio són tant les que es consumeixen en una pantalla d'ordinador, o en un mòbil intel·ligent, com les que es veuen o escolten en aparells receptors tradicionals. I que no importa si el senyal es distribueix per TDT, per cable, per xarxes tancades o per internet obert. (Prado, 2015)

És per això, que cal entendre que quan utilitzem el mot audiovisual ho fem en el sentit més ample possible. Audiovisual com a sinònim de servei de vídeo i àudio, no importa on siga consumit, per quin mitjà siga distribuït ni tampoc si aquestos serveis són oferts de forma principal o complementària a d'altres com webs, blocs o xarxes socials.

Aspectes a desenvolupar per una nova llei valenciana de la comunicació audiovisual

Entenem que serien aspectes a desenvolupar per la nova legislació:

- La caracterització jurídica com a servei públic de la comunicació audiovisual i la justificació de la seua regulació per la transcendència democràtica de la seua activitat lliure, independent i plural, tant a través de mitjans de titularitat pública com de privada.
- La definició i la catalogació dels diferents tipus de comunicació audiovisual amb especial atenció a les noves formes de distribució i accés a continguts de vídeo i àudio.

- La definició dels drets de la ciutadania respecte de la comunicació audiovisual, incloent-hi els drets a una comunicació audiovisual plural, diversa culturalment i lingüísticament; amb especial èmfasi en el dret a rebre comunicacions en la llengua pròpia del País Valencià. Màxima protecció per als drets dels menors i de les persones amb necessitats diferents.
- La definició del concepte de prestador dels serveis de comunicació audiovisual en consonància amb els diferents tipus de comunicació.
- El règim jurídic que ha de regular la prestació del servei de comunicació audiovisual en funció del tipus de servei que s'oferisca. El sistema d'adjudicació de llicències, les condicions a complir per al seu manteniment, la durada i la seua renovació.
- La classificació dels diferents tipus de continguts, així com dels missatges comercials, publicitaris i patrocinis.
- Les sancions per incompliment de la normativa.
- El règim d'ajudes públiques al sector de la comunicació audiovisual.
- Les mesures de foment de la indústria audiovisual i de l'ocupació de qualitat.
- La forma en què s'articularà la prestació del servei públic de titularitat autonòmica de comunicació audiovisual.

De la mateixa manera, aquesta nova legislació marc haurà de contemplar la posada en marxa de:

- Una autoritat reguladora independent.
- Un sistema de mitjans de comunicació de titularitat pública.

En tot cas, les noves entitats es regularan a través d'estatuts particulars que desenvolupen les seues funcions, composició, competències i organització, en compliment de la nova normativa.

Les ajudes públiques al sector de la comunicació audiovisual i el foment de l'ocupació

El règim d'ajudes públiques al sector audiovisual que estableix la llei del 2006 no s'ha mostrat eficaç en el seu desenvolupament durant els últims anys. Independentment del paper que en aquest punt haja de jugar la nova empresa pública que reprenga la prestació del servei públic audiovisual, creiem que caldria redissenyar tot el sistema de foment de la producció per tal de:

- 1- Repartir adequadament les ajudes entre els diferents grups professionals vinculats a la producció, la creació, la distribució i l'exhibició amb l'objectiu de garantir el màxim nombre d'estrenes comercials.
- 2- Assegurar el funcionament transparent i professional del procés d'adjudicació de les ajudes, des de la convocatòria pública fins la composició de les comissions que estudien les sol·licituds.
- 3- Fomentar les inversions en investigació i desenvolupament de tecnologies innovadores que vagen encaminades a fer accessibles els continguts des del màxim nombre de dispositius.

Legislació estatal i europea

En aquest document, la Unió de Periodistes Valencians planteja també la necessitat d'una reconsideració de l'orientació general que està guiant les últimes iniciatives legislatives a nivell estatal i europeu. Pel que fa a Espanya, hem de dir que compartim la preocupació expressada per molts experts (Montiel, 2014) (Zallo, 2015) (Peña Moya, 2015) sobre el fet que el Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals (CEMA) que preveia la llei 7/2010, de 31 de març, General de la Comunicació Audiovisual, haja acabat davall l'àmbit de la Comissió Nacional dels Mercats i de la Competència. Ja que, tot i admetent que per primera vegada a Espanya s'ha constituït de manera efectiva un organisme supervisor autònom del sector audiovisual (García López, 2014), no és estrany preveure que aquest organisme s'adrece més a protegir els drets de les empreses que no els de les persones.

Aquestes tensions entre les pressions de les empreses de telecomunicacions que semblen anar en la direcció de reduir el debat sobre els drets a la informació o la comunicació a una qüestió purament tecnològica, estan també molt presents en les discussions sobre

polítiques comunicatives a Europa.¹ Tot i l'avanç d'internet com a mitjà de difusió de continguts audiovisuals de televisió i ràdio, no considerem que siga desitjable condemnar a mig termini a les emissions de TDT a una presència anecdòtica, ja que actualment continua sent el canal de distribució més universal a l'estat espanyol.

D'altra banda, de la mateixa manera que aquest document planteja l'exigència d'un sistema comunicatiu públic al territori valencià completament desgovernamentalitzat, resulta obvi assenyalar que aquesta exigència és la mateixa per al conjunt de l'estat. De la mateixa manera, reclamem que s'inicie un debat públic sobre la descentralització de les polítiques culturals i comunicatives, tant des del punt de vista del foment del sector com des de la seua regulació.

¹ Bergés, L. (8 de març de 2015). Un reto digital europeo. El País. Recuperat de <http://elpais.com/>

3. El Consell Valencià de la Comunicació

Concepte i fonaments

La creació d'una autoritat reguladora del sector audiovisual, autònoma i independent, està prevista ja des de la reforma del mateix Estatut d'Autonomia de l'any 2006. En el punt 3 de l'article 56 s'estableix que: "Per Llei de Les Corts, aprovada per majoria de tres cinquenes parts, es crearà el Consell de l'Audiovisual de la Comunitat Valenciana, que vetlarà pel respecte dels drets, llibertats i valors constitucionals i estatutaris en l'àmbit de la comunicació i els mitjans audiovisuals a la Comunitat Valenciana". La llei 1/2006 de 19 d'abril de la Generalitat del sector audiovisual també n'avançava la creació a través d'una norma específica per aquest òrgan al qual assignava les funcions d'inspecció i control del sector. Vora deu anys després, incomprendiblement, no existeix cap institució reguladora en aquest camp al territori valencià. I no hi ha cap dubte que aquesta absència està lligada a alguns dels fets que han marcat més negativament el sector comunicatiu valencià en els últims anys.

Proposem en aquest punt un Consell Valencià de la Comunicació com a l'òrgan que exercirà les funcions de la més alta autoritat de la comunicació audiovisual al nostre territori. Preferim l'expressió "de la Comunicació" i no de l'Audiovisual perquè entenem que l'evolució actual del sector tendeix a la progressiva confluència d'imatge, vídeo i textos i que per tant, aquest òrgan regulador ha de contemplar ja des dels seus inicis aquesta realitat.

El Consell Valencià de la Comunicació ha de ser un òrgan autònom de la Generalitat i de les empreses que operen en el sector. Una institució amb entitat jurídica pròpia que d'acord amb la legislació europea siga capaç d'actuar independentment de les conjuntures polítiques.

Aquest Consell Valencià de la Comunicació, regulat per un estatut propi, ha de ser representatiu de la pluralitat de la mateixa societat i eficaç en les seues decisions reguladores. Ha de tindre legitimitat des de l'origen i guanyar prestigi i autoritat amb l'exercici de les seues funcions. Tal com recollia el 2005 l'Informe per a la Reforma dels Mitjans de Comunicació de Titularitat de l'Estat:

"El principal argumento a favor de la constitución de un órgano regulador (...) apunta a la necesidad de independizar de las coyunturas políticas el control y la aplicación de una

regulación en la cual entran en conflicto derechos fundamentales como la libertad de expresión y de información, la defensa de la dignidad humana y la protección a la infancia (...). A esto hay que añadir una razón, utilizada frecuentemente por la Unión Europea, que señala como un riesgo para la libre competencia que el Estado sea al mismo tiempo competidor, como titular de los servicios públicos de televisión, y al mismo tiempo, regulador de su propia competencia.”

Àmbit d'actuació

El model de consell que proposa la Unió de Periodistes Valencians en aquest document ha de disposar de competències plenes sobre els prestadors de serveis de comunicació audiovisual d'àmbit autonòmic i local, independentment de quin siga el sistema de difusió utilitzat. S'hi inclourien, per tant, ràdios i televisions la titularitat de les quals corresponga a la Generalitat Valenciana, televisions privades d'àmbit autonòmic, televisions locals, tant públiques com privades, ràdios en FM, tant públiques com privades, i prestadors de nous serveis de comunicació audiovisual establerts al territori valencià. També hauria de tindre competències sobre els continguts de les desconexions per al País Valencià de mitjans estatals.

A més, en línia amb allò exposat més amunt, aquest nou òrgan podria informar, d'acord amb les competències que li siguen atribuïdes per llei, sobre qualsevol contingut comunicatiu audiovisual, a excepció dels que pertanyen a l'àmbit privat, personal o corporatiu.

Funcions

- Vetlar pel compliment de la normativa reguladora de l'audiovisual, en particular dels principis del pluralisme polític, social, religiós, cultural i de pensament.
- Vetlar pel compliment de la legislació sobre protecció dels infants i els adolescents.
- Vetlar pel compliment del pluralisme lingüístic.
- Vetlar pel compliment de la legislació sobre publicitat.

- Aplicar sancions pels incompliments de la normativa en els àmbits en què l'autoritze la legislació autonòmica, estatal i europea.
- Ser l'òrgan competent en les adjudicacions de llicències per a la prestació del servei, fer el seu seguiment i aprovar-ne les renovacions a través d'informes preceptius.
- Atorgar el títol que habilita per a la prestació de serveis de ràdio i televisió.
- Emetre informes previs a la redacció de legislació sobre el sector comunicatiu.
- Elaborar informes periòdics sobre l'actuació del consell i sobre l'evolució de la comunicació al territori valencià.
- Recollir les queixes de la ciutadania i actuar amb capacitat d'intermediació en els conflictes entre usuaris i prestadors dels serveis o entre prestadors.
- Promoure mesures d'autoregulació o coregulació del sector comunicatiu valencià.
- Promoure l'adaptació dels mitjans públics i privats a les noves necessitats socials i proposar canvis legislatius que permeten satisfer aquestes exigències.

Composició del Consell Valencià de la Comunicació

Per garantir al màxim l'autonomia i la desgovernamentalització del Consell Valencià de la Comunicació proposem que no siguin exclusivament els grups parlamentaris els que puguin proposar candidates i candidats a formar part de la institució. Ens inclinem per un nombre de conselleres i consellers entre nou i set, entre els quals s'hi inclouria la presidència.

Així doncs, la capacitat de proposar consellers i conselleres es repartiria entre els grups parlamentaris, les universitats amb estudis de comunicació audiovisual, cine i periodisme i les organitzacions professionals, sectorials i d'usuaris amb representativitat dins del sector comunicatiu valencià. Suggestim que la meitat més un dels consellers i conselleres siguin escollits a proposta de les Corts i, la resta, a proposta de les altres organitzacions. Pel que fa a les candidatures de les Corts, aquestes hauran de ser proposades per un mínim de dos grups parlamentaris. Tant en el cas dels grups com en el de la resta d'organitzacions,

s'exigirà que proposen com a mínim, el doble de candidatures que de consellers i conselleres tinguen assignats proposar. Les candidatures seran presentades a les Corts per a la seua ratificació, que necessitarà d'una majoria qualificada de dos terços prèvia compareixença de cada candidata o candidat davant d'una comissió avaluadora. Els criteris de la comissió hauran de ser públics i estar valorats amb una puntuació. També seran públiques les seues deliberacions.

Els futurs integrants i les futures integrants del Consell Valencià de la Comunicació hauran d'acreditar tant per formació, trajectòria professional i experiència la seua capacitat per desenvolupar les funcions que tenen encomandes. L'Estatut del Consell establirà detalladament el perfil de la candidata o candidat que hauria d'incloure aquest òrgan. En tot cas, tal com apunten Moragas i Prado (2002) entre les candidatures hi hauria d'haver:

- Experts i expertes en el sistema comunicatiu per interpretar les seues lògiques.
- Avaluadors i avaluadores amb competència i capacitat per examinar el compliment de les normes.
- Intèrprets socials per aportar el punt de vista dels grups i interessos socials implicats en els processos de comunicació.

En qualsevol cas, les futures integrants i els futurs integrants del Consell estarien condicionats per fortes incompatibilitats, i el seu mandat hauria de superar el període d'una legislatura i ser inamovible i improrrogable.

El Consell Valencià de la Comunicació i la Corporació Valenciana de Mitjans Públics

Entre les funcions del Consell Valencià de la Comunicació estaria també encarregar-se del procés de selecció i nomenament del màxim responsable de la nova Corporació Valenciana de Mitjans Públics. El Consell estudiaria les candidatures que li foren presentades i faria la seua tria en funció de criteris estrictament professionals. Cada candidatura hauria d'anar acompanyada del currículum de l'aspirant, d'una memòria que acollira les línies estratègiques d'actuació i d'un organigrama d'equip directiu. En aquest sentit, potser la fórmula més adient de selecció fóra la convocatòria d'un concurs públic que respectara la confidencialitat de les candidatures.

El Consell Valencià de la Comunicació haurà de buscar perfils que combinen capacitat dins el sector audiovisual i comunicatiu amb experiència d'èxit demostrable en la gestió d'empreses de comunicació privades o públiques.

Amb un mecanisme semblant, el Consell Valencià de la Comunicació seleccionarà els futurs integrants i les futures integrants del Consell d'Administració de la nova Corporació de Mitjans Públics Valencians. Aquest òrgan tindrà com a principal missió el control de la direcció de la nova entitat pública. Més endavant, en l'apartat dedicat a la Corporació, desenvoluparem les seues funcions, composició i règim d'incompatibilitats.

4. El nou sistema públic de comunicació

La recuperació del servei públic de comunicació: la Corporació Valenciana de Mitjans Públics

El novembre de 2013, hores després que es coneguera la sentència del TSJCV que declarava nul l'ERO de RTVV per vulneració de drets fonamentals, el president de la Generalitat anuncià el tancament de la cadena. El tancament anava lligat a una renúncia per part de la Generalitat a exercir la competència en la prestació del servei de ràdio i televisió de titularitat pública establerta al nostre Estatut d'Autonomia. Es tractava, per tant, d'una decisió política que minvava l'autogovern de les valencianes i dels valencians, que privava els ciutadans i les ciutadanes de rebre informació en la seua llengua i que implicava l'acomiadament dels treballadors de RTVV i l'acceleració del desmantellament de pràcticament tot el sector audiovisual del País Valencià.

La Unió de Periodistes Valencians considera que l'impuls del servei públic de comunicació és una missió vital per a la societat valenciana. Uns mitjans públics de comunicació, forts, profundament connectats amb les necessitats reals de la ciutadania, apegats estrictament a la vocació de servei públic, professionals i governats amb rigor contable i independència professional farien avançar dècades a la societat valenciana en valors democràtics, econòmics i socials.

La proposta de la Unió de Periodistes Valencians per a la recuperació de la prestació del servei es configura des de l'atenció a aquestes consideracions:

- La necessitat de fer efectiu el dret dels valencians i valencianes a tindre uns mitjans de comunicació que siguen reflexe de la seua llengua, identitat i cultura, així com l'expressió del pluralisme i la vitalitat de la societat valenciana, a més d'una garantia dels drets de llibertat d'expressió, d'informació i comunicació, del dret a la pluralitat informativa i a la tria de les fonts d'informació.

- L'existència de mitjans de comunicació públics i en valencià és essencial per al foment i la protecció del patrimoni cultural valencià, tant el lingüístic com també aquell que es concreta en els vestigis materials de la nostra història, el nostre patrimoni natural i ambiental i en les expressions immaterials de la nostra cultura.

- Els mitjans de comunicació audiovisual autonòmics han de ser plataforma de difusió de les expressions culturals i populars del poble valencià, dels seus valors, tradicions, història i del medi natural que l'envolta.

- La protecció i recuperació de la riquesa cultural del nostre territori ha de ser un eix prioritari en el desenvolupament dels serveis de comunicació audiovisual públics valencians.

Amb aquesta fonamentació la nostra proposta planteja la posada en marxa d'una societat de titularitat pública per garantir un servei públic de comunicació de qualitat, sostenible i amb vocació de romandre en el temps: la Corporació Valenciana de Mitjans Públics.

Estructura

Fa uns mesos, en un discurs públic, l'actual director general de la BBC, Tony Hall, va afirmar que calia assumir "la revolució de la BBC personalitzada",² o el que és el mateix, l'aposta pels continguts a la mida en funcions de les preferències de l'usuari. Si aquest és el repte per al mitjà públic de referència en la cultura occidental, lògicament la represa del servei públic al País Valencià no hauria d'instal·lar-se en un escenari de partida diferent.

La Corporació Valenciana de Mitjans Públics ha d'apostar per internet com a l'espai que facilite la prestació d'un servei públic de qualitat. En consonància amb això, l'element central del servei haurà de ser un gran contenidor multiplataforma que anomenarem Plataforma Valenciana de Mitjans.

La plataforma funcionarà com a l'espai de convergència dels altres elements de la Corporació Valenciana de Mitjans Públics, que seran:

- L'Agència Valenciana de Notícies
- La Televisió Valenciana
- La Ràdio Valenciana

La Corporació podrà establir una relació preferent, ja siga mitjançant convenis o amb la creació d'empreses de titularitat compartida amb:

² Guimón, P. (8 de març de 2015). La BBC busca su sitio. *El País*

- Xarxa de Televisions Comarcals Públiques
- Xarxa de Ràdios Municipals Públiques

Com a conseqüència de la migració del consum de ràdio i televisió cap a la xarxa, considerem que l'evolució lògica d'aquesta estructura seria la confluència progressiva de la televisió i la ràdio en la plataforma. L'objectiu és aconseguir una dinàmica de treball col·laboratiu entre tots els elements de la Corporació. Així qualsevol ciutadà podria accedir als mateixos continguts del servei públic des del dispositiu que li siga més còmode.

Principis rectors

Els principals objectius de la Corporació Valenciana de Mitjans Públics han de ser:

- Oferir un servei de comunicació públic, de qualitat i veraç
- Actuar com a element dinamitzador de la indústria audiovisual i cultural
- Fomentar la vertebració i cohesió social i territorial
- Fomentar la llengua i cultura valencianes

Per acomplir aquestos objectius generals proposem els següents eixos bàsics d'actuació:

- 1. Independència respecte del poder polític i dels interessos econòmics incompatibles amb el servei públic.** Uns serveis informatius que garantisquen notícies veraces, adequadament contextualitzades i contrastades seran la primera i més profitosa conseqüència, en termes de prestigi social, d'aquesta premissa. Per a aconseguir-ho és essencial una plantilla dissenyada i seleccionada amb criteri professional, una adequada dotació tecnològica i uns mecanismes de control preparats per frenar qualsevol temptació invasiva aliena als objectius i funcions del servei públic.
- 2. Una programació orientada a competir en termes de qualitat, no en audiències.** S'ha de contemplar les necessitats de les opcions considerades minoritàries en la societat, però sense perdre de vista una orientació generalista respecte dels continguts. Hi ha exemples dins del sector públic (el cas danés) que demostren que l'aposta per productes d'entreteniment de qualitat es pot traduir no en continguts poc atractius i de consum minoritari sinó en formats d'èxit exportables que acaben

proporcionant a la cadena pública prestigi, reconeixement i finalment, ingressos econòmics. (Lowe, GF. i Steemers, J. 2012)

3. Voluntat de ser una eina de vertebració del territori al servei de la col·lectivitat.

Els mitjans de comunicació públics han de contribuir a la vertebració del territori valencià i a la construcció d'un discurs col·lectiu inclusiu que fomenti la pluralitat, la tolerància i la diversitat cultural. En aquest sentit, el nou model proporciona una doble mirada, cap a dins, com a espill de la societat valenciana i cap a fora, com a definidor d'un discurs propi sobre la col·lectivitat.

4. Promoció del valencià. La llengua dels mitjans de comunicació públics valencians serà el valencià. Això no impedirà, sobretot amb l'avanç de la tecnologia i la modernització dels dispositius de recepció, que es pugui facilitar l'accés a continguts en altres llengües, especialment en castellà i anglès.

5. Gestió sostenible i compromesa. Cal utilitzar de forma responsable els recursos públics i apostar per models que combinen la qualitat amb l'eficiència.

Considerem que la llei que pose en marxa la Corporació Valenciana de Mitjans Públics hauria de recollir aquests eixos inspiradors, que s'haurien de concretar i desenvolupar en un mandat marc.

Òrgans de govern

La Corporació Valenciana de Mitjans Públics estarà dirigida per:

1. - La direcció general (DG)
2. - El Consell d'Administració (CA)

1. La direcció general de la Corporació Valenciana de Mitjans Públics

Tal com ja s'ha explicat en l'apartat del Consell de la Comunicació, per a escollir al DG s'obrirà un procés de selecció supervisat per aquest organisme regulador autònom. El Consell Valencià de la Comunicació estudiarà la idoneïtat de les candidatures que es presenten, que hauran d'incloure un pla d'actuació i una proposta d'equip. Una normativa

regularà el règim d'incompatibilitats del DG, així com quines responsabilitats en l'administració pública o privada o vinculades a organitzacions polítiques inhabiliten per a exercir com a DG.

2. El Consell d'Administració (CA)

El Consell d'Administració ha de controlar i supervisar el treball de la Direcció General. Vigilarà la gestió i els comptes de l'entitat pública i el compliment dels acords pressupostaris i de continguts que marquen les relacions entre la corporació i la Generalitat.

Els futurs integrants i les futures integrants del Consell d'Administració, entre set i nou, haurien de ser nomenats i nomenades també per un mandat superior al de la legislatura. La persona que ocupe la Direcció General no hauria de pertànyer al Consell d'Administració. En el Consell d'Administració hauria d'haver-hi també representants dels treballadors.

Com en el cas de la direcció general, el Consell de la Comunicació seria l'òrgan competent per seleccionar les futures integrants i els futurs integrants del Consell d'Administració de la corporació. Els perfils professionals dels consellers i de les conselleres hauran de reflectir adequadament la varietat de visions necessàries en la gestió d'una empresa de comunicació, incloent-hi aspectes no sols relacionats amb el periodisme i la producció de continguts, sinó també jurídics, econòmics i empresarials. Els futurs integrants i les futures integrants del CA estaran sotmeses i sotmesos a un estricte règim d'incompatibilitats i les seues candidatures quedaran descartades quan mantinguen una vinculació directa amb una formació política.

Sistema de supervisió

Mecanisme externs

La supervisió sobre la Corporació Valenciana de Mitjans Públics l'exerciran de forma externa i amb diferents competències:

- El Consell Valencià de la Comunicació.
- La Comissió Parlamentària creada amb aquesta finalitat i que vindrà descrita per la llei de creació de la corporació.
- La Sindicatura de Comptes.

Mecanismes interns

Amb independència i sense perjudici de les tasques de supervisió de la gestió atribuïdes al Consell d'Administració, exerciran la vigilància interna sobre la Corporació Valenciana de Mitjans Públics:

- El Consell Assessor de Continguts i Programació.
- El Comité de Redacció dels Serveis Informatius.

El Consell Assessor de Continguts i Programació

La llei de 1984 de creació de RTVV preveia la constitució d'un consell assessor a través del qual vehicular les demandes de la societat valenciana sobre el servei públic de televisió i ràdio. Aquell òrgan havia de mantindre reunions periòdiques amb el consell d'administració de l'ens en les quals els farien arribar recomanacions, queixes, sol·licituds de nous continguts... És conegut que mai es va posar en marxa i que la llei de 2012 de l'Estatut de RTVV SAU ni el contemplava. Ens sembla adequat sumar-nos en aquest document a les noves demandes ciutadanes per tal que un òrgan de característiques semblants complemente la feina supervisora d'altres instàncies.

Quant a la composició del Consell Assessor optem per un nombre de conselleres i consellers no superior a onze. Entre ells, hi haurà els representants i les representants d'associacions, entitats cíviques i culturals de la societat valenciana i també les representants i els representants del personal de la Corporació Valenciana de Mitjans Públics. La selecció dels consellers i de les conselleres serà supervisada pel Consell de la Comunicació. Haurà de mantindre reunions periòdiques amb el Consell d'Administració de la corporació per fer arribar de forma adequada les necessitats de la societat civil representada en aquest òrgan. El Consell Assessor podria proposar tant al Consell de la Comunicació com al Consell d'Administració de la corporació l'adopció de mesures sancionadores o correctives dins de les competències d'ambdós òrgans quan es donen situacions que ho demanden.

El Comité de Redacció dels Serveis Informatius

El Comité de Redacció estarà regulat per un Estatut de Redacció votat per la plantilla adscrita als informatius de la Corporació Valenciana de Mitjans Públics, amb independència de la categoria laboral de cada treballador. Els seus representants seran triats de la mateixa manera. La seua funció serà vigilar que es garantisca l'exercici lliure, independent i professional del treball en els serveis informatius. I, alhora, validar o invalidar el nomenament de càrrecs del servei d'informatius amb caràcter vinculant. De la mateixa forma, aquest òrgan hauria de poder oferir a la redacció un marc on es puguen exposar queixes, dubtes o plantejaments que afecten a l'exercici diari de la feina del departament. L'Estatut de Redacció hauria de recollir un conjunt de bones pràctiques que siga reclamable quan es detecte el seu incompliment. L'objectiu seria sempre garantir la participació de la redacció en la gestió dels informatius i la presa de decisions en un context de debat i diàleg.

El mandat marc i el contracte programa. Algunes propostes sobre continguts.

Tal com comentàvem en parlar dels principis rectors de la corporació, per regular les relacions entre la Generalitat i la Corporació Valenciana de Mitjans Públics, la llei que pose en funcionament la nova entitat haurà de preveure un mandat marc que desenvolupe les línies generals de la programació i la gestió. La seua durada no haurà de coincidir amb la d'una legislatura política. Amb aquest mandat com a base, la direcció general i el consell d'administració haurien d'elaborar un contracte programa en què es concreten les línies d'actuació, a més d'establir-se les vies de finançament.

Pel que fa a les estratègies de continguts, compartim les consideracions fetes en altres documents i propostes sobre la necessitat d'assegurar que els informatius queden sempre sota l'òrbita de la producció pròpia interna.

Quant a la resta de continguts, trobem que els nous mitjans de titularitat pública hauran de proporcionar una programació de divulgació, ficció i entreteniment. Una oferta que haurà de repartir-se adequadament entre la producció pròpia, interna i externa, i la producció aliena però que, en qualsevol cas, haurà d'estar enfocada a la revitalització i l'enfortiment del sector audiovisual del País Valencià. En coordinació amb les mesures per al foment de la indústria audiovisual valenciana que implemente la Generalitat, la nova corporació ha d'establir un dinàmica de relació amb el sector que no promoga la dependència sinó que estimule el creixement, la qualitat i la competitivitat. Considerem que el fet d'apostar per la

plataforma com el mitjà de referència de la nova entitat pública facilita la innovació i la connexió amb el talent emergent. En aquest sentit seria bàsic:

1. La creació d'un departament d'investigació en nous formats que treballaria en una doble vessant, la tecnològica i la de continguts. Amb línies de col·laboració amb les universitats amb estudis de comunicació i el sector privat. Per exemple, establint convenis que farien possible que projectes provinents dels departaments de comunicació audiovisual amb la participació de productores privades trobaren en la corporació pública noves vies de cofinançament i difusió. La plataforma seria el contenidor més important per aquests nous formats d'entreteniment i ficció, que també podrien formar part de la programació lineal o a la carta dels canals públics de televisió o ràdio.

2. La recerca de fórmules per desenvolupar la col·laboració dels mitjans públics i el sector privat mitjançant empreses de propietat compartida com a possibles estructures col·laboratives entre el món docent, el món de la salut, amb les que generar continguts de servei entre l'administració i la ciutadania. Plantejat tot, com una evolució del sector comunicatiu públic que tendeix a especialitzar-se, segmentar-se i oferir serveis molt pràctics. En aquest sentit cal parar especial atenció a les possibilitats dels mitjans audiovisuals en el camp de l'educació.

3. L'oferiment d'espais de programació oberts a la gestió directa ciutadana a través d'organitzacions, associacions, o altres plataformes representatives dels diferents interessos i inquietuds de la societat valenciana.

4. L'estímul d'una programació que fomenti la participació ciutadana a través de totes les vies que obrin les xarxes socials i les possibilitats d'accedir a continguts multimèdia de forma personalitzada.

5. La potenciació dels continguts destinats específicament al segment infantil i juvenil, sent aquest àmbit un dels camps de treball prioritari per al departament de nous formats.

6. Els continguts de la Corporació Valenciana de Mitjans Públics hauran de servir com amplificadors de la producció cultural i artística dels creadors valencians i oferir-los espais de difusió i diàleg.

7. Pel que fa als continguts esportius, la Corporació Valenciana de Mitjans Públics hauria de comprometre's en la divulgació dels esports tradicionals i amb menys visibilitat.

8. La corporació promourà la col·laboració amb altres mitjans públics de l'àmbit lingüístic com TV3 i IB3, i proposarà acords de reciprocitat.

Finançament:

El finançament de la Corporació Valenciana de Mitjans Públics hauria de contemplar com a principals vies d'ingressos:

1. Una compensació per la prestació del servei públic consignada en el pressupost de la Generalitat Valenciana conforme al contracte programa subscrit entre la Corporació Valenciana de Mitjans Públics i el Consell de la Generalitat.
2. La comercialització de la seua oferta de continguts i la prestació de serveis derivats de l'activitat mercantil de la nova corporació.
3. Els ingressos per publicitat, patrocini...
4. La Generalitat hauria d'estudiar la possibilitat d'incorporar un cànon o taxa per al finançament de la corporació. En aquest caldria reconsiderar les aportacions via pressupostos.

Aquest sistema ha de permetre una gestió econòmica sostenible i eficient, guiada per criteris de racionalitat i transparència. Un contracte programa hauria d'establir les formes de control de l'execució del pressupost, amb indicadors que permeten avaluar el grau de compliment dels compromisos adquirits. En tot cas, s'ha de limitar normativament la capacitat d'endeutament.

Organigrama i Plantilla

La plantilla de la nova Corporació Valenciana de Mitjans Públics hauria de constituir-se a partir d'un procés de selecció públic i obert que garantirà:

1.- El respecte dels drets que la legislació laboral, les sentències que se'n deriven i l'acord de l'ERO de RTVV S.A.U. de març de 2014 reconeixen als ex treballadors de l'antiga empresa pública de ràdio i televisió.

2.- L'adequació del perfil dels contractats a les necessitats professionals. En aquest sentit és bàsic determinar les prioritats de contractació en funció dels elements que es vulguen potenciar, com és el cas de la Plataforma de Mitjans Digitals.

3.-La netedat i transparència del procés de selecció perquè la contractació del personal no puga ser utilitzada com a instrument de control polític o d'altre tipus. Les proves d'accés hauran de garantir l'efectivitat dels principis de mèrit, capacitat, igualtat, transparència i agilitat en els processos selectius i de les mateixes s'hauran de conformar, a més de les plantilles necessàries, les borses de treball que permetan cobrir vacants seguint els principis referits.

La plantilla de la nova Corporació Valenciana de Mitjans Públics ha de ser el patrimoni més important que l'empresa puga oferir a la societat. En altres punts d'aquest document s'ha fet referència a les profundes transformacions que viuen els mitjans de comunicació en l'actualitat. Aquests canvis imposen nous sistemes de treball, noves dinàmiques col·laboratives que han d'instal·lar-se en les rutines productives de la nova corporació pública.

La nova empresa tindrà el repte de créixer a partir d'una cultura del treball col·laboratiu en benefici de la producció *cross-media*, és a dir, als continguts que es difonen en diferents suports. Per tant, entenem que l'organigrama de la nova corporació hauria d'estar dividit en departaments que supervisen les seues competències transversalment, no de forma segmentada. L'objectiu d'aquesta estructuració és permetre que la producció de la corporació siga accessible alhora des de qualsevol dispositiu, *smart tv*, *smartphone*, *tablet*, o receptor de televisió o de ràdio convencional preveient que la tendència serà cap a la confluència total. Això no vol dir que la funcionalitat no exigisca, sobretot durant els primers temps, que s'assignen treballadors exclusivament per a un mitjà.

La Corporació Valenciana de Mitjans Públics buscarà la col·laboració amb els centres docents que impartisquen formació específica vinculada amb la comunicació per facilitar als estudiants el contacte amb el món professional, així com la incorporació de nous professionals a la seua plantilla.

La Corporació Valenciana de Mitjans utilitzarà les instal·lacions aprofitables de RTVV S.A.U.

Igualment, la Corporació utilitzarà l'arxiu audiovisual propietat de RTVV S.A.U., justificant-ho en qüestions elementals d'operativitat de cara al funcionament dels departament de programes i informatius i pel fet de dotar de material exclusiu a la nova Plataforma de Mitjans Valencians que se'n proposa.

A més a més, la Corporació farà servir, per a la seua difusió tradicional de televisió i ràdio, la xarxa de repetidors i freqüències propietat de RTVV SAU, justificant-ho en l'estalvi econòmic que se'n deriva i en l'operativitat demostrada per la xarxa existent.

4.1 Plataforma de Mitjans Valencians

Ja hem comentant en aquest mateix document com les empreses audiovisuals públiques i privades a tot el món estan desenvolupant estratègies digitals convergents. L'objectiu és consolidar la posició de la cadenes en l'escenari *on-line* en un procés que s'ha descrit com el trasllat del *public service broadcaster* (PSP) al *public service media* (PSM) (Izquierdo, 2015). La nova Plataforma de Mitjans Públics Valencians té l'oportunitat de treballar des del minut zero en una estratègia que no necessitaria l'adaptació de l'antic model de ràdio i televisió analògic-digital a l'escenari multiplataforma, ja que el que es pretén és que la nova corporació siga concebuda com a 'nativa digital'.

Les ferramentes per a la difusió de continguts en aquest escenari convergent serien:

El lloc web

Un portal que siga el gran contenidor per als productes que genere la Corporació de Mitjans Públics Valencians. L'usuari hi trobarà a més dels continguts a la carta dels diferents mitjans de titularitat de la Generalitat, els de la Xarxa de Televisions Comarcals Públiques, els de la Xarxa d'Emissores de Ràdio Municipals Públiques i els continguts informatius de divulgació o entreteniment dissenyats específicament per a la web.

Objectius:

1) Aglutinar tot el contingut generat pels mitjans de comunicació de titularitat pública per a facilitar-ne la seua difusió.

2) Incrementar la presència del País Valencià i del valencià a la xarxa. En aquest sentit, podem afirmar que sense un bon posicionament a la xarxa i al conjunt de les indústries de la comunicació i la cultura, el futur del teixit econòmic valencià serà molt més feble. Hem de subratllar ací, la rellevància dels imaginaris col·lectius i la transcendència d'aquests en els fluxos d'inversió i turisme internacionals.

3) Garantir l'adaptació dels continguts creats als nous hàbits de consum de la ciutadania. Un ajust que, a més de dur-se a terme en l'àmbit de la difusió, ha de plasmar-se en el de l'elaboració. La web serà el lloc de trobada més directe entre el ciutadà i els seus nous mitjans públics de comunicació. No només accedirà a continguts complementaris dels programes que s'emeten linealment en la ràdio o en la televisió, sinó també a l'emissió en directe dels mateixos canals que proporcionaran accés a contingut exclusiu per a la web. La plataforma allotjarà progressivament continguts específics i especialitzats, (públic infantil, aprenentatge d'idiomes, canals d'ensenyament...

4) Oferir un espai preferent per als continguts multimèdia de les televisions i ràdios municipals.

Aplicacions per a dispositius mòbils

La Plataforma de Mitjans Públics Valencians desenvoluparà aplicacions que permetran als usuaris accedir als seus continguts a través dels dispositius mòbils. En aquest àmbit un bon model és el plantejat per la BBC que integra en una única aplicació, iPlayer, tots els seus continguts a excepció dels informatius que s'ofereixen en l'aplicació BBC News.

Xarxes Socials

La Plataforma Valenciana de Mitjans articularà la seua presència en les xarxes socials més habituals i estudiarà les de més recent aparició per a adaptar-se constantment a les demandes de participació de l'audiència.

Funcionament

La interconnexió entre els departaments encarregats de la difusió dels continguts i aquells on es decideix les temàtiques a tractar així com el seu format han de ser constants. En aquest sentit, el model de consum dels usuaris ha de ser clau alhora de designar quins continguts i com s'elaboren. Seran determinants els suports amb que la ciutadania accedeix

a la web, el període de temps durant el que accedeix, el moment del dia, l'atenció que atorga a cada contingut en funció de la seua duració, temàtica...

De la mateixa forma, caldrà obrir la porta a la creació d'espais complementaris als tradicionals que permeten enfortir les comunitats d'espectadors perquè després aquestes difonguen els continguts entre la resta d'usuaris.

La Plataforma Valenciana de Mitjans ha d'assumir que els seus continguts sols aconseguiran una repercussió rellevant quan siga la ciutadania la que els difonga. Amb la infinitat de contenidors existents a internet, la autopromoció dels propis continguts que pot dur a terme una web corporativa és molt menor que fins ara.

4.2 Agència Valenciana de Notícies

El present model contempla la creació d'una Agència Valenciana de Notícies (a partir d'aquest punt AVN) com un dels pilars claus de la nova Corporació Valenciana de Mitjans Públics de la qual en formarà part.

Objectius:

- 1) Difondre la realitat i els interessos socials i econòmics de la societat valenciana.
- 2) Enfortir el posicionament de la societat valenciana al creixent espai mediàtic i les cada cop més transcendents indústries de la comunicació.
- 3) Vertebrar el territori i difondre les realitats comarcals i locals que les agències de comunicació estatals no abasten, i que així, aquestes ocupen més espais als mitjans de comunicació.
- 4) Difondre la llengua i cultura valencianes.
- 5) Facilitar el funcionament dels mitjans autonòmics, comarcals i municipals de titularitat privada mitjançant la venda dels seus continguts.

6) Facilitar el funcionament dels mitjans autonòmics, comarcals i municipals de titularitat pública amb la cessió dels seus continguts de forma gratuïta o amb preus reduïts.

Finançament:

El pressupost de l'AVN estarà garantit per l'administració pública que completarà els ingressos que aquesta obtinga de l'explotació dels seus continguts.

Funcionament:

L'Agència Valenciana de Notícies haurà d'apostar per la necessària descentralització de l'AVN amb l'objectiu d'ajudar a la vertebració de la societat valenciana i a difondre les realitats que són menys presents a l'espai comunicatiu.

4.3 Televisió Valenciana

Malgrat que aquest projecte aposta per la plataforma com el mitjà per antonomàsia de la nova corporació, un canal de televisió lineal és necessari i viable en aquest projecte. Un canal de televisió generalista, amb una programació repartida equilibradament entre la informació, la divulgació, l'entreteniment i la ficció. També seria imperatiu que contemplara hores de programació infantil.

Partint d'un primer canal generalista, la nova televisió pública no hauria de renunciar a la possibilitat de comptar amb altres canals, encara que la seua posada en marxa dependrà de la seua sostenibilitat i de l'evolució dels usos que els ciutadans i ciutadanes facen de la televisió.

En tot cas, el canal de la televisió pública valenciana hauria de guiar-se pels següents criteris:

- 1- Adequació de la programació als principis de servei públic, entre els quals, són ineludibles el compromís amb els valors de la pluralitat, l'autonomia i el servei al ciutadà.

- 2- Voluntat d'esdevindre la televisió de referència per al ciutadà valencià i que la seua oferta arribe al màxim nombre d'espectadors.
- 3- Aposta per la presència a la xarxa facilitant l'accés als continguts des de qualsevol dispositiu. Vinculació prioritària amb la Plataforma de Mitjans Digitals.
- 4- Distribució de la programació entre informatius, documentals, esports, ficció, entreteniment i espais infantils i juvenils.

4.4 Ràdio Valenciana

Pel que fa al servei de ràdio, entenem que la seua finalitat ha de ser oferir informació, especialment de proximitat, i entreteniment de qualitat en valencià i amb la voluntat de difondre la cultura i la llengua valencianes.

Sense renunciar a més canals, plantegem que la nova ràdio inicié les emissions amb un canal convencional i un altre centrat en les emissions per internet, accessible exclusivament des de la Plataforma de Mitjans Públics i amb una aplicació específica per a dispositius mòbils.

Les experiències d'altres mitjans públics i privats demostren que la ràdio pot utilitzar internet com a una ferramenta de difusió perfectament adaptada a les seues característiques. Per això valorem que l'evolució natural del model ens dirigeix a una oferta variada de canals temàtics incorporats a la plataforma on destaca la programació musical en valencià.

Com a criteris de programació la ràdio haurà d'apostar per:

- 1- Continguts de qualitat i informació de servei al ciutadà.
- 2- Col·laboració amb les ràdios locals per enfortir la seua vocació vertebradora del territori.
- 3- Impuls de la renovació tecnològica i l'especialització, sobretot de cara als continguts que s'oferisquen des de la Plataforma de Mitjans Públics. .

5. Televisions Digitals Terrestres

Televisions de demarcacions autonòmiques

S'exigirà el compliment del plec de condicions del concurs aprovat en 2006 pel Consell de la Generalitat Valenciana a les empreses adjudicatàries d'una concessió per a l'explotació d'una llicència de televisió digital terrestre d'àmbit autonòmic.

Entre altres requisits, el plec de condicions que regula l'adjudicació d'aquestes concessions estableix l'obligatorietat d'oferir continguts en valencià i de proximitat.

Altra de les mesures pendents d'execució per part del Consell de la Generalitat Valenciana és l'adequació del cost dels serveis que l'administració valenciana presta a les empreses adjudicatàries d'una concessió per a l'explotació d'una llicència de Televisió Digital Terrestre d'àmbit autonòmic. L'objectiu d'aquesta d'adequació ha de ser aconseguir una explotació òptima d'aquesta infraestructura que permeta obtenir el màxim nivell d'ingressos per a l'administració. En aquests moments, el règim d'explotació d'aquesta xarxa de repetidors ha estat demandada pel grup polític Compromís i pels representants dels ex treballadors de RTVV S.A.U.

Televisions de demarcacions locals

Consideracions prèvies

El primer que cal assenyalar és la necessària convocatòria d'un nou concurs d'adjudicació de concessions d'explotació de llicències de televisió digital terrestre d'àmbit local. La realització d'aquest concurs permetrà acomplir la sentència 18/07/2012 de la Sala del Contenciós-Administratiu del Tribunal Suprem sobre la concessió de 42 llicències en 14 demarcacions locals.

Aquesta resolució judicial afirma que en les “adjudicacions de concessions per a l'explotació de programes de servei públic de televisió digital terrestre amb cobertura local (...) la resolució de la mesa omet la indicació de la ponderació dels criteris indicats en els Plecs de Clàusules Administratives particulars”. Una circumstància que la magistratura entén que

suposa una “vulneració del Art. 88 RD Legislatiu 2/200”, ja que considera que “no cap substituir la ponderació de la Mesa de Contractació per la simple remissió a l’informe d’una empresa externa”. Situació per la qual “anul·la les adjudicacions”.

Així doncs, la sentència declara “la nul·litat de la resolució de 30 de gener de 2006 dictada pel conseller de Relacions Institucionals i Comunicació de la Generalitat Valenciana amb la que s’adjudicaven les concessions per a l’exploració de programes de televisió digital terrestre amb cobertura local”.

Tot i haver passat ja més de dos anys de la publicació de la resolució que anul·la la concessió duta a terme en 2006 pel Consell de la Generalitat Valenciana, el govern valencià no l’ha executada.

Nou concurs

És en aquest context en el que aquest document aposta per l’elaboració d’un nou concurs que adjudique dos llicències d’exploració d’una freqüència de televisió digital terrestre d’àmbit local per demarcació. Una llicència correspondrà a una adjudicatària de titularitat pública, i una altra a una adjudicatària de titularitat privada. Aquesta oferta es podrà ampliar en determinades demarcacions que, per les seues particularitats econòmiques o socials, aconsellen l’existència de més empreses adjudicatàries. Aquesta ampliació però, no es produirà de forma general, i serà duta a terme únicament si l’organisme regulador ho acorda.

Fonamentació del nou concurs

Aquesta reducció de llicències, de quatre a dos de forma genèrica, permet compassar la realitat econòmica i social actual amb les necessitats d’exploració de les empreses concessionàries. Cal remarcar en aquest punt, que el teixit social i econòmic valencià és encara feble per poder garantir la viabilitat de nombrosos projectes empresarials de comunicació. Un element que se suma a la migració a internet dels continguts i de la via de consum per part de la ciutadania.

Cal destacar que la concepció d’aquest sector comunicatiu persegueix l’estímul de l’elaboració de projectes de comunicació que puguin acomplir els objectius que la societat

atorga als mitjans de comunicació. Un horitzó per al qual, és necessària la concepció d'un mercat viable econòmicament per a les empreses que hi participen, i on aquesta viabilitat financera permeta la creació de continguts que realment satisfacen les expectatives de qualitat, pluralitat, veracitat, vertebració del territori i difusió de la llengua pels quals l'administració adjudica aquestes concessions.

En aquest sentit, cal evitar que una excessiva competència en un espai econòmic i social sense capacitat per assumir tanta oferta comunicativa, condemne els projectes a la inviabilitat econòmica o a l'elaboració de continguts de poca qualitat, i per tant, a incomplir els objectius pels quals l'administració ha decidit adjudicar aquestes concessions.

Òrgans reguladors

L'òrgan regulador encarregat d'elaborar les convocatòries per a l'adjudicació de concessions per a l'explotació de llicències de televisió digital terrestres d'àmbit local serà el Consell de la Comunicació. Aquest organisme elaborarà els plecs de condicions, en ells establirà el nombre de llicències que s'atorguen en cada demarcació, i serà l'entitat encarregada de concedir-les després d'avaluar la informació aportada per les empreses participants.

De la mateixa manera, el Consell de la Comunicació serà l'organisme que es responsabilitzarà de la supervisió del compliment de la normativa per part de les empreses adjudicatàries de les concessions, imposant a més, sancions si aquestes incompleixen els plecs de condicions, fins al punt de poder anul·lar aquestes concessions. El Consell de la Comunicació també vetlarà pel compliment de la legislació audiovisual per part d'aquestes televisions, podent interposar sancions, així com elaborar recomanacions.

5.1 Xarxa de Televisions Comarcals Públiques

Un cop resolt l'entorn jurídic generat per l'anul·lació de les concessions de televisió digital d'àmbit local, la següent proposta que elabora aquest document és l'impuls d'una xarxa de televisions comarcals públiques que, a més, establisca un règim de col·laboració amb la Plataforma de Mitjans Públics. La integració de les diferents xarxes de mitjans de comunicació, especialment els públics, és, a més d'una exigència econòmica, una palanca de vertebració i de construcció social.

És per tot això, que ja en l'àmbit local cal fomentar la creació d'una xarxa de televisions comarcals públiques que permeta que aquestes entitats puguen intercanviar continguts, realitzar programes de forma conjunta, així com analitzar possibles vies de col·laboració professional per a l'assoliment dels objectius de cadascuna. Aquesta temptativa no podrà dur-se a terme sense la voluntat dels gestors de les televisions comarcals, és a dir, els ajuntaments, però l'administració autonòmica sí pot establir polítiques de foment i impuls d'aquestes estratègies.

Col·laboració de la Xarxa de Televisions Comarcals Públiques amb l'Agència Valenciana de Notícies i la Plataforma de Mitjans Públics

Per enfortir la Xarxa de Televisions Comarcals Públiques i facilitar la seua posada en marxa, l'Agència Valenciana de Notícies facilitarà de forma gratuïta o amb un preu molt reduït els seus continguts informatius. Una cessió que permetrà que aquestes televisions comarcals puguen resoldre algunes de les seues mancances més habituals i costoses, com són els continguts informatius que superen l'àmbit local.

Cal destacar en aquest punt, que l'objectiu d'aquesta cessió de continguts no ha de ser la gestació de dos xarxes públiques de mitjans de comunicació d'informació autonòmica. Les televisions comarcals justifiquen la seua existència si elaboren continguts de proximitat i diferenciats dels generats pels mitjans de comunicació amb cobertures més amples.

Tot i això, l'enfortiment de la seua graella amb blocs informatius que permeten que aquestes no necessiten del complement d'altres televisions, pot facilitar el seu èxit.

Pel que fa a la col·laboració amb la Plataforma de Mitjans Públics, l'administració haurà d'estudiar la forma més idònia per a desenvolupar aquesta relació mitjançant fórmules com la creació de convenis, potser les més àgils, o la creació d'entitats públiques de propietat compartida, si fos necessari.

Gestió professionalitzada

Contracte programa

Per a la implementació de fórmules de govern que impulsen una millor gestió de les televisions comarcals, el Consell de la Comunicació haurà d'impulsar l'aplicació de fórmules de gestió com el contracte programa que permeten una professionalització i una major independència de les televisions comarcals.

Aquest document haurà d'establir un marc de regles on es definisquen els objectius públics de la televisió i es delimiti l'espai en el qual s'han de realitzar. El contracte programa designarà les fórmules d'organització de l'entitat, com s'escolliran els òrgans de gestió i qui en formarà part, el seu finançament, la plantilla professionalitzada amb la que comptarà o quins espais seran cedits per a la col·laboració ciutadana.

6. Ràdios Municipals

Consideracions prèvies

La realitat radiofònica valenciana està determinada per la renovació tecnològica que està produint-se en l'actualitat, i que té el seu eix en la progressiva migració a la xarxa de l'espai de consum dels continguts. Uns continguts que poden ser creats per les emissores de ràdio, però també, per noves tipologies de generadors d'àudios com són els col·lectius veïnals, educatius o socials que desitgen guanyar visibilitat, intervindre en el debat públic o traslladar els seus missatges. L'abaratiment dels equipaments ha permés l'aparició d'aquests nous interlocutors del panorama radiofònic.

El volum final d'aquest transvasament cap a la xarxa és encara una incògnita, ja que l'evolució dels nous models de consum està duent-se a terme en l'actualitat, i per tant, aventurar qualsevol resultat és arriscat. Tot i això, sí podem afirmar que, com ja s'ha assegurat en aquest informe, el sector tendeix cap a la segmentació de continguts, el consum a la carta o sota demanda a internet i mitjançant diferents dispositius mòbils.

Objectius de les ràdios municipals públiques

- Estimular la vertebració comunicativa que exerceixen les emissores de ràdio municipals.
- Impulsar la creació d'una xarxa d'emissores de ràdio municipals.
- Fomentar les col·laboracions entre la ràdio autonòmica i les ràdios municipals.
- Impulsar fórmules de gestió transparent com el contracte programa.

6.1 Xarxa de Ràdios Municipals Públiques

Com ja ha estat expressat en l'apartat de les televisions comarcals, la creació d'una xarxa d'emissores de ràdio municipals públiques permetrà l'intercanvi de continguts i impulsarà la col·laboració professional.

Cal ressenyar l'existència des de 2007 d'una Xarxa d'Emissores Municipals Valencianes que agrupa a diferents emissores locals. Aquesta estructura podria constituir-se en l'eix de la nova xarxa fomentada per l'administració valenciana, o crear-se una nova de nova.

Col·laboració amb l'Agència Valenciana de Notícies i la Plataforma de Mitjans Públics

A l'igual que en el cas de les televisions comarcals, la Xarxa de Ràdios Municipals Públiques establirà fórmules de col·laboració amb l'Agència Valenciana de Notícies i la Plataforma de Mitjans Públics.

Gestió professionalitzada

Contracte programa

De la mateixa forma que en el cas de les televisions, s'impulsarà aquesta fórmula de gestió amb l'objectiu d'aconseguir una major professionalització i independència de les ràdios municipals.

Annex

La reordenació del sector comunicatiu valencià que proposa aquest document es produeix en un entorn on existeixen diferents processos jurídics iniciats al voltant del tancament de Radiotelevisió Valenciana S.A.U. i l'ens públic Radiotelevisió Valenciana, l'anul·lació de les adjudicacions de les concessions d'explotació de llicències de Televisió Digital Terrestre de cobertura local dutes a terme pel govern valencià en 2006 i les demandes interposades contra l'administració pels serveis prestats per la xarxa de repetidors de la Generalitat Valenciana a les empreses adjudicatàries de concessions d'explotació de llicències de Televisió Digital Terrestre de cobertura autonòmica.

És per això, que per a l'elaboració d'aquest document la Unió de Periodistes Valencians ha consultat diversos experts i expertes de l'àmbit jurídic. Amb la seua col·laboració s'han analitzat els processos judicials en marxa per conèixer si d'aquests es deriven condicionants legals que calga tindre en compte per a l'aplicació del model que aquest document proposa.

Pel que fa als diferents processos judicials oberts, els més rellevants per la seua vinculació amb els àmbits que aquest document analitza i sobre els que proposa mesures són:

1. Entorn jurídic generat pel procés d'extinció de la plantilla i dissolució i liquidació de RTVV S.A.U. i l'ens públic Radiotelevisió Valenciana.
2. Recurs d'inconstitucionalitat presentat pel PSPV-PSOE contra la llei 4/2013 de 27 de novembre de Supressió de la Prestació dels Serveis de Radiodifusió i Televisió d'Àmbit Autonòmic de Titularitat de la Generalitat, així com de Dissolució i Liquidació de Radiotelevisió Valenciana S.A.U.
3. Demanda del sindicat C.G.T contra l'ERO d'extinció de la plantilla de RTVV S.A.U.
4. Sentència de la Sala del Contenciós-Administratiu del Tribunal Suprem que declara "la nul·litat de la resolució de 30 de gener de 2006 dictada pel conseller de Relacions Institucionals i Comunicació de la Generalitat Valenciana amb la que s'adjudicaven les concessions per a l'explotació de programes de televisió digital terrestre amb cobertura local".

1. Entorn jurídic generat pel procés d'extinció, dissolució i liquidació de RTVV S.A.U. i l'ens públic Radiotelevisió Valenciana.

Els juristes consultats en aquest àmbit han estat:

- Francisco Blasco Gascó, catedràtic de Dret Civil a la Universitat de València.
- Vicente Antonio Sotillo Martí, professor titular de Dret Mercantil a la Universitat de València.
- Carlos Luis Alfonso Mellado, catedràtic de Dret Laboral i Seguretat Social a la Universitat de València.
- Àngel Antoni Blasco Pellicer, catedràtic de Dret Laboral i Seguretat Social a la Universitat de València.
- Isabel Santos Alonso, advocada en exercici i professora associada de Dret del Treball a la Universitat de València durant el període 2000-2003. Professora de la Universitat Europea.
- Andrés Boix Palop, professor titular de Dret Administratiu a la Universitat de València.
- José María Vidal Beltran, director de Departament de Dret Constitucional, Ciència Política i de l'Administració de la Universitat de València i Cap de Gabinet i Àrea Jurídica del Consell d'Administració de l'Ens Públic Radiotelevisió Valenciana en el període 1989-2004 i 2007-2011.

Pel que fa a RTVV S.A.U., i al procés d'extinció de la plantilla, dissolució i liquidació de l'empresa pública, els juristes consultats han expressat el necessari compliment del punt sis de l'acord de l'Expedient de Regulació d'Ocupació de la plantilla si l'administració valenciana decideix posar en marxa uns nous mitjans públics abans de **30 de juny de 2017**.

En concret, al punt sis de l'acord de l'ERO s'afirma que "en el cas que l'esmentada reobertura es produïra en els dos anys següents a partir de la data de la finalització establerta per procedir a les extincions de contracte de treball d'aquest ERO, el 30 de juny de 2015, les dos parts acorden que aquesta mesura implicaria la prioritat en la contractació per part de la nova ràdio televisió dels actuals treballadors de RTVV SAU que així ho sol·liciten. La prioritat operarà en les contractacions de caràcter temporal fins que se celebren proves selectives i, en tot cas, en aquestes, computaran en fase de valoració de

mèrits amb caràcter diferenciat de qualsevol altre: haver treballat en RTVV, haver accedit mitjançant procés selectiu i l'antiguitat”.

És per això, que el procés selectiu per a la creació de la plantilla de la nova corporació valenciana de mitjans públics que aquest document defensa haurà d'establir els mecanismes necessaris per a l'aplicació de la valoració d'aquests criteris. Una valoració que això sí, i tal i com han remarcat els juristes especialitzats en l'àmbit laboral, els catedràtics Carlos Alfonso i Àngel Blasco, ha d'aplicar-se sense que aquesta impedisca en la pràctica a la resta de la ciutadania el lliure accés a unes proves de selecció d'una entitat que forma part de l'administració pública.

2. Recurs d'inconstitucionalitat contra la llei de Supressió de la Prestació dels Serveis de Radiodifusió i Televisió i Liquidació de RTVV S.A.U.

Juristes consultats en aquest àmbit han estat:

- Andrés Boix Palop, professor titular de Dret Administratiu a la Universitat de València.
- José María Vidal Beltran, director de Departament de Dret Constitucional, Ciència Política i de l'Administració de la Universitat de València i Cap de Gabinet i Àrea Jurídica del Consell d'Administració de l'Ens Públic Radiotelevisió Valenciana en el període 1989-2004 i 2007-2011.
- Francisco Blasco Gascó, catedràtic de Dret Civil a la Universitat de València.
- Vicente Antonio Sotillo Martí, professor titular de Dret Mercantil a la Universitat de València.
- Carlos Luis Alfonso Mellado, catedràtic de Dret Laboral i Seguretat Social a la Universitat de València.
- Àngel Antoni Blasco Pellicer, catedràtic de Dret Laboral i Seguretat Social a la Universitat de València.
- Isabel Santos Alonso, advocada en exercici i professora associada de Dret del Treball a la Universitat de València durant el període 2000-2003. Professora de la Universitat Europea.

Els juristes consultats han mostrat els seus dubtes sobre les possibilitats d'una sentència favorable al recurs. A aquesta valoració jurídica cal afegir que l'autor del mateix, el PSOE, ha expressat mitjançant diversos portaveus el seu suport a la recuperació de la prestació del

servei de radiodifusió i televisió autonòmic i a la constitució d'uns mitjans de comunicació públics. És per això, que cal contemplar la possibilitat que si les Corts aprovaren la creació d'uns nous mitjans públics, fora probable que aquesta formació retirara el recurs.

3. Demanda del sindicat C.G.T contra l'ERO d'extinció de la plantilla de RTVV S.A.U.

Juristes consultats en aquest àmbit han estat:

- Andrés Boix Palop, professor titular de Dret Administratiu a la Universitat de València.
- José María Vidal Beltran, director de Departament de Dret Constitucional, Ciència Política i de l'Administració de la Universitat de València i Cap de Gabinet i Àrea Jurídica del Consell d'Administració de l'Ens Públic Radiotelevisió Valenciana en el període 1989-2004 i 2007-2011.
- Francisco Blasco Gascó, catedràtic de Dret Civil a la Universitat de València.
- Vicente Antonio Sotillo Martí, professor titular de Dret Mercantil a la Universitat de València.
- Carlos Luis Alfonso Mellado, catedràtic de Dret Laboral i Seguretat Social a la Universitat de València.
- Àngel Antoni Blasco Pellicer, catedràtic de Dret Laboral i Seguretat Social a la Universitat de València.
- Isabel Santos Alonso, advocada en exercici i professora associada de Dret del Treball a la Universitat de València durant el període 2000-2003. Professora de la Universitat Europea.

Els juristes consultats coincideixen a considerar com a poc probable una sentència favorable al recurs. Aquest anàlisi es basa en què l'acord va ser signat per la pràctica totalitat dels sindicats amb representació al Comité d'Empresa, únicament la CGT es va oposar.

4. Sentència del Tribunal Suprem que declara nul·les les concessions de llicències de TDT amb cobertura local dictada per la Generalitat Valenciana el 30 de gener de 2006

- Andrés Boix Palop, professor titular de Dret Administratiu a la Universitat de València.
- José María Vidal Beltran, director de Departament de Dret Constitucional, Ciència Política i de l'Administració de la Universitat de València i Cap de Gabinet i Àrea Jurídica del Consell d'Administració de l'Ens Públic Radiotelevisió Valenciana en el període 1989-2004 i 2007-2011.
- Vicente Antonio Sotillo Martí, professor titular de Dret Mercantil a la Universitat de València.
- Isabel Santos Alonso, advocada en exercici i professora associada de Dret del Treball a la Universitat de València durant el període 2000-2003. Professora de la Universitat Europea.

La valoració dels juristes consultats, destaquem les aportacions d'Andrés Boix, professor de Dret Administratiu, i Antonio Sotillo, professor de Dret Mercantil, han estat coincidents en assenyalar que com en la sentència no s'especifica el punt al qual s'ha de retrotraure el procés, l'administració valenciana disposa de diferents escenaris per a executar-la, des d'iniciar el procés de nou, a reprendre'l en algun dels seus estadis. Això sí, prèviament a la decisió l'administració haurà de valorar les obligacions i drets generats per les empreses participants en el concurs anul·lat.

Bibliografía

- BELANDO GARÍN, Beatriz. (2014): “Democracia y medios de comunicación. Cuestiones al hilo de la reforma de los medios de comunicación en el Reino Unido” dins A.Boix Palop i J.M. Vidal Beltrán, (coords.) (2014) : *La nueva regulación del audiovisual: Medios, derechos y libertades*, Aranzadi, Pamplona.
- BERGÉS SAURA, Laura i R. DE MATEO. (2009) *Los retos de las televisiones públicas: financiación, servicio público y libre mercado*, Comunicación Social, Salamanca.
- COL·LECTIU RICARD BLASCO (2014): *Reset RTVV. Per unes polítiques de comunicació al servei de la societat*, Benicarló, Onada Edicions.
- CONSEJO PARA LA REFORMA DE LOS MEDIOS DE COMUNICACIÓN DE TITULARIDAD DEL ESTADO (2005): *Informe para la reforma de los medios de comunicación de titularidad del estado elaborado por el Consejo creado al efecto según Real Decreto 744/2004 de 23 de abril*, Madrid, Ministerio de la Presidencia. Disponible en línea: http://www.rae.es/sites/default/files/Informe_reforma_medios_publicos.pdf (Última consulta: 8/4/2015)
- GARCÍA LÓPEZ, José Luis. (2014): “La Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia (CNMC) y sus funciones de supervisión sobre los contenidos audiovisuales” dins A. Boix Palop i J.M. Vidal Beltrán, (coords.) (2014): *La nueva regulación del audiovisual: Medios, derechos y libertades*, Aranzadi, Pamplona.
- IZQUIERDO CASTILLO, Jessica. (2015): “La Televisión Pública en la era digital: instrumentos y estrategias para la convergencia mediática” dins *La crisis de la televisión pública. El caso de RTVV y los retos de una nueva gobernanza*, Barcelona, Bellaterra, Castellón, Valencia, Universitat Pompeu Fabra, Universitat Autònoma de Barcelona, Universitat Jaume I, Universitat de València, Col·lecció Aldea Global.
- LINDE PANIAGUA, Enrique. (2014): “La obligación de los poderes públicos de crear y mantener medios públicos de comunicación audiovisual” dins A. Boix Palop i J. M.Vidal Beltrán, (coords.) (2014): *La nueva regulación del audiovisual: Medios, derechos y libertades*, Aranzadi, Pamplona.
- LÓPEZ GARCÍA, G. (Ed.) (2010): *El ecosistema comunicativo valenciano. Características y tendencias de la primera década del siglo XXI*, València, Tirant lo Blanch.
- LOWER, GF. i STEEMERS, J. (2012): “Regaining the initiative for public service media” dins G.F. Lowe i J.Steemers, (eds): *Regaining the initiative for public service media*, Nordicom, Göteborg.

- MORAGAS SPÀ, M, de, i E.PRADO (2002): “Repensar la televisió pública en el contexto digital” en *Portal de la Comunicació, InCom UAB*, Bellaterra, Universitat Autònoma de Barcelona.
- MONTIEL ROIG, Gonzalo. (2014): “Regulación del audiovisual y neoliberalismo global: La desaparición del CEMA” dins A.Boix i J.Vidal Beltrán, (coords.) (2014): *La nueva regulación del audiovisual: Medios, derechos y libertades*, Aranzadi, Pamplona.
- PEÑA MOYA, Jesús. (2013): “El nuevo modelo de le televisión. Riesgos y oportunidades para el cumplimiento del servicio público”, tesis doctoral dirigida per Bernando Díaz Nosty, Málaga, Universidad de Málaga.
- PRADO I PICÓ, Emili. (2015): “Indispensabilidad de la televisión pública en el universo convergente” dins J.Marzal Felici, J.Izquierdo Castillo y A. Casero Ripollés, (eds.) (2015): *La crisis de la televisión pública. El caso de RTVV y los retos de una nueva gobernanza*, Barcelona, Bellaterra, Castellón, Valencia, Universitat Pompeu Fabra, Universitat Autònoma de Barcelona, Universitat Jaume I, Universitat de València, Col·lecció Aldea Global.
- ZALLO ELGUEZABAL, Ramón. (2006): “Dos modelos opuestos. Consejos del audiovisual en las Comunidades Autónomas”, *Revista Telos*, 68, Madrid.
- (2015) “Razones e implicaciones del cierre de Radiotelevisió Valenciana: pensar el futuro” dins J.Marzal Felici, J. Izquierdo Castillo y A. Casero Ripollés, (eds) (2015): *La crisis de la televisión pública. El caso de RTVV y los retos de una nueva gobernanza*, Barcelona, Bellaterra, Castellón, Valencia, Universitat Pompeu Fabra, Universitat Autònoma de Barcelona, Universitat Jaume I, Universitat de València, Col·lecció Aldea Global.

Referències documentals

- DIRECTIVA 89/552/CEE, del Consell, de 3 d'octubre de 1989, de "Televisió sense fronteres". Disponible en línia: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/HTML/?uri=CELEX:31989L0552&rid=3> (Última consulta 18/03/2015)
- DIRECTIVA 2007/65/CE del Parlament Europeu i del Consell de l'11 de desembre de 2007 per la qual es modifica la Directiva 89/552/CEE "Televisió Sense Fronteres". Disponible en línia: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:332:0027:0045:ES:PDF> (Última consulta 18/03/2015)
- DIRECTIVA 2010/13/UE, del Parlament Europeu i del Consell de 10 de març de serveis de comunicació audiovisual. Disponible en línia: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/HTML/?uri=CELEX:32010L0013&from=ES> (Última consulta 20/03/2015)
- CONSTITUCIÓ ESPANYOLA. Disponible en línia: <http://www.tribunalconstitucional.es/es/constitucion/Paginas/ConstitucionCastellano.aspx> (Última consulta 28/04/2105)
- LLEI 7/2010 , de 31 de març, General de la Comunicació Audiovisual. Disponible en línia: <http://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2010-5292> (Última consulta: 23/04/2015)
- LLEI 17/2006 de la Ràdio i la Televisió de Titularitat Estatal RTVE. Disponible en línia: <http://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2006-9958> (Última consulta: 20/04/2015)
- LLEI de 8/ 2009 de Finançament de la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola. Disponible en línia: <http://www.boe.es/boe/dias/2009/08/31/pdfs/BOE-A-2009-13988.pdf> (Última consulta: 12/04/2015)
- LLEI 3/2013 de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència. Disponible en línia: http://www.boe.es/diario_boe/txt.php?id=BOE-A-2013-5940 (Última consulta: 25/04/15)
- ESTATUT D'AUTONOMIA DE LA COMUNITAT VALENCIANA. Disponible en línia: http://www.cortsvalencianes.es/cs/Satellite/Layout/Page/1260974741578/EstatutoAutonomia.html?lang=ca_VA (Última consulta: 9/04/2015)

- LLEI 7/1984, de 4 de juliol, de creació de l'entitat pública Radiotelevisió Valenciana (RTVV) i regulació dels serveis de radiodifusió i televisió de la Generalitat Valenciana. Disponible en línia: http://www.docv.gva.es/portal/ficha_disposicion_pc.jsp?sig=0520/1984 (Última consulta: 27/03/2015)
- LLEI 1/1992 de 5 de març, de modificació de la Llei 7/1984, de 4 de juliol, de creació de l'entitat pública Radiotelevisió Valenciana (RTVV) i regulació dels serveis de radiodifusió i televisió de la Generalitat Valenciana. Disponible en línia: http://www.docv.gva.es/portal/ficha_disposicion_pc.jsp?sig=0619/1992 (Última consulta: 27/03/2015)
- Llei 3/2012, de 20 de juliol, d'Estatut de Radiotelevisió Valenciana SAU. Disponible en línia: <http://ves.cat/mdti> (Última consulta: 27/03/2015)
- PROJECTE DE LLEI de la Generalitat, de la Ràdio i Televisió Autònoma de Titularitat Pública. Esmenes a la totalitat amb text alternatiu presentades pel grup parlamentari Esquerra Unida (RE núm. 27.469), el grup parlamentari Compromís (RE núm. 27.474) i el grup parlamentari Socialista. (RE núm. 27.555) Disponible en línia: <http://www.cortsvalencianes.es/bocv/jsp/defaultv.jsp> (Última consulta: 24/04/2015)
- LLEI 4/2013, de 27 de novembre, de Supressió de la Prestació dels Serveis de Radiodifusió i Televisió d'Àmbit Autòmic, de Titularitat de la Generalitat, així com de Dissolució i Liquidació de Radiotelevisió Valenciana, SAU. Disponible en línia: http://www.docv.gva.es/datos/2013/11/27/pdf/2013_11458.pdf (Última consulta: 27/03/2015)
- ACORD de 28 novembre de 2013, del Consell, constituït en Junta General d'Accionistes amb caràcter universal de la mercantil Radiotelevisió Valenciana, SAU, pel qual s'adopten determinats acords. Disponible en línia: http://www.docv.gva.es/datos/2013/11/28/pdf/2013_11490.pdf (Última consulta: 27/04/2015)
- ACTA de finalització amb acord del període de consultes del procediment d'acomiadament col·lectiu de Radiotelevisió Valenciana SAU en liquidació. Disponible en línia: <https://drive.google.com/file/d/0B1h9AFNWan74SmdoV2pydTJiTIU/edit> (Última consulta 24/04/2015)
- LLEI 5/2015, de 2 d'abril de la Generalitat, del Servei Públic de Radiotelevisió Valenciana. Disponible en línia: http://www.docv.gva.es/datos/2015/04/08/pdf/2015_3125.pdf (Última consulta 22/04/2015)
- LLEI 2/2000, de 4 de maig del Consell de l'Audiovisual de Catalunya. Disponible en línia: <http://ves.cat/mdua> (Última consulta 18/04/2015)

- LLEI 1/2004 de 17 de desembre del Consejo Audiovisual de Andalucía. Disponible en línia: <http://www.juntadeandalucia.es/boja/boletines/2004/254/d/updf/d1.pdf> (Última consulta: 27/04/2015)
- Tribunal Suprem. (Sala del Contenciós-Administratiu) Secció Setena. Sentència Recurs de Cassació 5128/2008 de 18 de juliol.
- Cap a un Nou Espai Audiovisual 2.0. Document elaborat per la MESAV. Mesa Sectorial de l'Audiovisual Valencià. Disponible en línia: <http://mesav.es/wp-content/uploads/2015/04/CapUnNouEspaiV2VAL.pdf> (Última consulta 28/04/2015)

Llistat d'entrevistats

Àmbit de la comunicació

- Francesc A. Martínez Gallego. Professor de Periodisme de la Universitat de València.

- Javier Marzal Felici. Catedràtic de Comunicació Audiovisual i Publicitat de la Universitat Jaume I.

- Francisco Campos Freire. Periodista i professor de Gestió de l'Empresa Informativa i Audiovisual en la Universitat de Santiago de Compostel·la. Director General de la CRTVG dotze anys i president de la FORTA en quatre etapes.

- Ramón Zallo. Catedràtic de Comunicació Audiovisual en la Universitat del País Basc.

- Julio Gómez. Coordinador de l'Emissora Municipal de Picassent i president de torn de la Xarxa d'Emissores Municipals Valencianes.

- Juli Esteve. Director d'*Infotelevisió*. Coordinador d'informatius de *Canal 9* de 1989 a 1995.

- Manuel S. Jardí. Periodista. Coautor de *Reset RTVV*. Membre del Consell d'Administració de RTVV S.A.U. a proposta d'Esquerra Unida (2012-2013).

- Salut Alcover. Periodista. Presidenta del Comitè d'Empresa de RTVV S.A.U.

- Josep Lluís Fitó. Periodista. Vicepresident del Comitè d'Empresa de RTVV S.A.U.

- Luis Lizarán. Realitzador. President d'ATRAU, Associació de Treballadors de l'Audiovisual Valencià.

- Pau Martínez. Guionista i director. President d'EDAV, Escriptors de l'Audiovisual Valencià.

Àmbit jurídic

- José María Vidal Beltran, director de Departament de Dret Constitucional, Ciència Política i de l'Administració de la Universitat de València i Cap de Gabinet i Àrea Jurídica del Consell d'Administració de l'Ens Públic Radiotelevisió Valenciana en el període 1989-2004 i 2007-2011.

- Carlos Luis Alfonso Mellado, catedràtic de Dret Laboral i Seguretat Social a la Universitat de València.

- Àngel Antoni Blasco Pellicer, catedràtic de Dret Laboral i Seguretat Social a la Universitat de València.

- Francisco Blasco Gascó, catedràtic de Dret Civil a la Universitat de València.

- Vicente Antonio Sotillo Martí, professor titular de Dret Mercantil a la Universitat de València.

- Andrés Boix Palop, professor titular de Dret Administratiu a la Universitat de València.

- Isabel Santos Alonso, advocada en exercici i professora associada de Dret del Treball a la Universitat de València durant el període 2000-2003. Professora de la Universitat Europea.